

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Fiskeriudvalget

FORELØBIG
2005/0168(CNS)

17.10.2005

*

UDKAST TIL BETÆNKNING

om forslag til Rådets forordning om indgåelse af en partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Salomonøerne om fiskeri ud for Salomonøerne (KOM(2005)0404 – C6-0320/2005 – 2005/0168(CNS))

Fiskeriudvalget

Ordfører: Carmen Fraga Estévez

Tegnforklaring

- * Høringsprocedure
flertal af de afgivne stemmer
- **I Samarbejdsprocedure (førstebehandling)
flertal af de afgivne stemmer
- **II Samarbejdsprocedure (andenbehandling)
*flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning
flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre
den fælles holdning*
- *** Samstemmende udtalelse
*flertal blandt Parlamentets medlemmer undtagen i de tilfælde, der
omhandles i EF-traktatens artikel 105, 107, 161 og 300 og i EU-
traktatens artikel 7*
- ***I Fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
flertal af de afgivne stemmer
- ***II Fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
*flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning
flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre
den fælles holdning*
- ***III Fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)
flertal af de afgivne stemmer for at godkende det fælles udkast

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede
retsgrundlag)

Ændringsforslag til en lovgivningsmæssig tekst

I Parlamentets ændringsforslag markeres de tekstdele, der ønskes ændret, med fede typer og kursiv. Kursivering uden fede typer er en oplysning til de tekniske tjenestegrene om elementer i den lovgivningsmæssige tekst, der foreslås rettet med henblik på den endelige tekst (f.eks. materielle fejl eller manglende tekst i en sprogversion). De foreslåede rettelselser skal godkendes af de berørte tekniske tjenestegrene.

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING 5	
BEGRUNDELSE	8

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

**om forslag til Rådets forordning om indgåelse af en partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Salomonøerne om fiskeri ud for Salomonøerne
(KOM(2005)0404 – C6–0320/2005 – 2005/0168(CNS))**

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2005)0404)¹,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 37 og artikel 300, stk. 2,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6–0320/2005),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51 og artikel 83, stk. 7,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A6–0000/2005),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Salomonøernes regering og parlamenter.

Kommissionens forslag

Ændringsforslag

Ændringsforslag 1
Betragtning 2 a (ny)

***(2a) Det er vigtigt at forbedre
informeringen af Europa-Parlamentet;
Kommissionen bør derfor udarbejde en
årlig rapport om aftalens gennemførelse.***

Begrundelse

Formålet med dette ændringsforslag er at understrege betydningen af, at Europa-Parlamentet modtager tilfredsstillende information, således at det kan evaluere aftalen og efterprøve de nye partnerskabers funktion.

¹ EUT C ... / Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Ændringsforslag 2
Artikel 2 a (ny)

Artikel 2a

I protokollens sidste gyldighedsår og forud for indgåelsen af en aftale om dens fornyelse forelægger Kommissionen en beretning for Europa-Parlamentet og Rådet om aftalens gennemførelse.

Begrundelse

Før indgåelsen af enhver ny aftale bør Kommissionen anmode om oplysninger fra myndighederne i den stat, som den forhandler med. På grundlag af disse oplysninger forelægger Kommissionen en generel evalueringsrapport for Parlamentet og Rådet.

Ændringsforslag 3
Artikel 2 b (ny)

Artikel 2b.

På grundlag af den i artikel 2a nævnte rapport giver Rådet efter høring af Europa-Parlamentet i givet fald Kommissionen et forhandlingsmandat med henblik på vedtagelse af en ny protokol.

Begrundelse

Parlamentet og Rådet er kun i stand til at varetage deres respektive forpligtelser på grundlag af revalueringsrapporten om gennemførelsen.

Ændringsforslag 4
Artikel 2 c (ny)

Artikel 2c

Kommissionen sender Europa-Parlamentet og Rådet et eksemplar af det flerårige sektorprogram og gennemførelsesbestemmelserne hertil, jf. protokollens artikel 5.

Begrundelse

Målrettede foranstaltninger bliver stadig vigtigere ud fra såvel et finansielt som et socialt synspunkt. Derfor bør det flerårige sektorprogram, som udarbejdes i fællesskab af Salomonøernes myndigheder og Den Europæiske Union sendes til Parlamentet og Rådet.

Ændringsforslag 5

Artikel 2 d (ny)

Artikel 2d

Ved afholdelsen af første møde i Den Blandede Komité, jf. aftalens artikel 9, underretter Kommissionen Salomonøernes myndigheder om, at der fremover vil være repræsentanter for rederne til stede under møderne i Den Blandede Komité.

Begrundelse

Rederne bærer en stor del af omkostningerne ved en aftale, som de hverken har haft mulighed for at udtale sig om eller at forhandle. Det tilsigtes således at give dem et mindstemål af juridisk sikkerhed for, at de får mulighed for at varetage deres virksomheders interesser på passende vis.

BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Det vestlige Stillehav anses for at være et af de områder i verden, der er rigest på tun, og videnskabelige studier viser, at bestandenes almindelige tilstand er tilfredsstillende, og det gælder også konkret bestandene af bugstribet bonit og gulfinnet tun, som er de to vigtigste arter ud for Salomonøerne.

Det er vigtigt at understrege, at Salomonøerne er part i forskellige multilaterale aftaler om forvaltning af fiskeressourcerne i området, hvoraf den vigtigste er South Pacific Forum, som på sin side har tilskyndet til en række aftaler om konkrete aspekter i forhold til en bedre forvaltning af fiskeressourcerne i sine medlemslande, herunder Palau-aftalen om forvaltning af notfiskeriet.

Salomonøerne har allerede i nogen givet andre fiskerfartøjer adgang til sine farvande, og der fisker i øjeblikket 80 fartøjer under japansk, koreansk, taiwansk, amerikansk og vanuatisk flag, hvoraf 70 % er notfartøjer.

På denne baggrund bemyndigede Rådet i 2001 Kommissionen til at forhandle om fiskeriaftaler med landene i området med henblik på at skabe et net af tunfiskeriaftaler for EF's tunfiskerifartøjer i lighed med det, der findes i Det Indiske Ocean. Som resultat af disse forhandlinger trådte aftalen med Kiribati i kraft i 2003, og den efterfølges nu af den foreliggende protokol med Salomonøerne, samtidig med at der føres drøftelser med Mikronesiens Forenede Stater, Papua Ny Guinea og Cookøerne.

II. BESKRIVELSE AF FORSLAGET

Aftalen, der i første omgang gælder tre år, tildeler fiskerimuligheder til 4 notfartøjer og 10 langlinefartøjer med flydeline og en forventet årlig fangst på 6.000 ton. 75% af tilladelserne til notfartøjer tildeles Spanien, og 25% tildeles Frankrig. Spanien har ligeledes mulighed for at få 6 langlinefartøjer og Portugal 4. Hvis fangstmulighederne ikke udnyttes fuldt ud, kan licensansøgninger fra enhver anden medlemsstat komme i betragtning.

Fra andet år kan fiskerimulighederne udvides, men kun efter en vurdering af tunbestandens tilstand, som foretages inden for rammerne af Palau-aftalen. Under forudsætning af dennes godkendelse kan den finansielle modydelse forhøjes med 65.000 EUR for hvert yderligere notfartøj, der får licens.

Den samlede finansielle modydelse er fastsat til 400.000 EUR pr. år for opnåelse af fiskerimulighederne og som støtte til Salomonøernes sektorplan for ansvarligt fiskeri. Salomonøerne har frivilligt besluttet at anvende 30% af den finansielle modydelse til sektorplanen. Første kvote betales første år inden den 1. maj 2006 og de efterfølgende på årsdagen for aftalens ikrafttrædelse.

EF-rederne skal en betale afgift på 35 EUR pr. ton og skal udbetale et forhåndsbetøb på 13.000 EUR pr. notfartøj og 3.000 EUR pr. langlinefartøj.

Ifølge aftalen skal der "tilskyndes til", at der oprettes blandede selskaber.

Hvad angår Salomonøernes sektorplan for fiskeriet fastsætter aftalen, at den udformes af begge parter i en blandet komité, som træder sammen senest tre måneder efter aftalens ikrafttrædelse. Resultaterne evalueres årligt.

EF-fartøjerne skal påmønstre en sømand fra Salomonøerne pr. fartøj. Hvis dette ikke opfyldes, skal rederne betale et engangsbeløb svarende til hyren til to besætningsmedlemmer. Rederen skal ligeledes ved indgivelse af ansøgningen betale et forhåndsbetrag på 400 euro til observationsprogrammet. Det er imidlertid Palau-aftalen, der på grundlag af antallet af fartøjer og bestandens tilstand fastsætter antallet eller den procentvise andel af fartøjer, som er forpligtet til at tage en observatør om bord.

III. ANALYSE AF FORSLAGET

Selv om det i princippet kan se ud, som om aftalen omfatter få fartøjer, er den af den største interesse for forsyningen af tun i EU. Referencemængden på 6.000 ton er en ikke ubetydelig mængde, og den befæster samtidig EF-fiskerflådens tilstedeværelse i området under iagttagelse af strenge kriterier for ansvarligt fiskeri.

Hvad angår den finansielle modydelse betyder den - uden at påføre EF større udgifter - et godt finansielt tilskud for Salomonøernes fiskeribudget, navnlig når det tages i betragtning, at 30% vil blive afsat til udformning af en fiskeriplan, som skal sikre ansvarligt fiskeri. Hertil kommer den ikke ubetydelige mængde, som EF-rederne kapitel for kapitel bidrager med.

På disse vilkår kan ordføreren kun anbefale godkendelse af det foreliggende forslag og afvente, at begge parter hurtigst muligt afslutter procedurerne for dens ikrafttrædelse.

Men det er beklageligt, at man, på trods af at der er tale om en aftale, der er forhandlet efter den nye model for partnerskabsaftaler, og på trods af muligheden for at rette fortidens fejl, har gentaget de gamle uvaner oven i købet sammen med nogle nye, hvilket er dobbelt uforståeligt, når det som sagt drejer sig om en aftaleform, der starter fra nulpunktet. Ordføreren ønsker derfor at fremsætte følgende bemærkninger:

Den finansielle modydelse: Det undlades igen at overholde Rådets instruks om, at der skal ske en klar afgrænsning af de beløb, der betales for fiskerimuligheder og til samarbejde med tredjelandet. EP forstår stadig ikke, hvorfor Kommissionen overholder dette princip ved nogle lejligheder og ikke ved andre.

Redernes fiskeriafgifter: Her er et nyt tilfælde, hvor afgifterne forhøjes brat og ikke gradvist som aftalt i Rådet. Der foreligger heller ikke nogen tilfredsstillende forklaring på, hvorfor afgifterne forhøjes i nogle tilfælde (Comorerne, Salomonøerne) og ikke i andre (Seychellerne, Marokko). Det forhold, at nogle tredjelands oven i købet udtrykkeligt har anmodet Kommissionen om ikke at forhøje afgifterne, og at de forhøjes bag ryggen på dem, som skal betale, giver anledning til yderligere indignation, og det forekommer relevant at spørge sig selv, om Kommissionens hensigt med disse "à la carte-forhøjelser" sammen med de mange ekstraudgifter, som rederne pålægges i aftalerne, i virkeligheden er at demotivere EF-

fiskerfartøjerne i forhold til at fiske i visse zoner, og om hvem der vil drage fordel af det.

Blandede selskaber: Ordføreren støtter den interesse for at styrke dette samarbejdsinstrument, som begge parter giver udtryk for, men beklager endnu en gang, at det ikke ledsages af en række garantier vedrørende EU-investeringerne i tredjelandene. Oprettelse af et fiskeriselskab i et tredjeland indebærer en række omkostninger, som er særligt høje for tunfiskeriets vedkommende på grund af fartøjernes høje priser, og hvis rederne ikke får nogen garanti for, at disse investeringer bliver rentable og stabile, vil de måske ende med at give afkald på et instrument, som har været særdeles fordelagtigt med hensyn til at fremme skabelsen af fiskerisektorer i tredjelande, hvilket mest vil være til skade for det pågældende land.

Sanktioner ved påmønstring af søfolk: Der er tale om en uheldig nyskabelse. I mange tilfælde gennemføres påmønstringen ikke, fordi arbejdstagerne i et tredjeland ikke anser sig for kvalificerede til at udføre de opgaver, de skal varetage, eller fordi de ikke er villige til at tage en hyre af en varighed, der kan overstige halvanden måned. Rederne er ikke ansvarlige for denne situation, men skal betale en bøde på det dobbelte af hyren til en formodet kandidat til jobbet. Ordføreren er uvidende om, hvilken rolle Salomonøerne har spillet i forbindelse med dette initiativ, men Kommissionen burde have været i stand til at forsvare sin fiskerflåde i forhold til den slags urimelige bestemmelser.

Observatører: EF-fiskerfartøjerne er de første til at ønske større kontakt med videnskabsfolkene og har aldrig modsat sig at tage observatører om bord. De afholder desuden omkostningerne til rejse, logi og underhold, og så vidt ordføreren er orienteret har ingen observatør nogensinde måttet sulte om bord på EF's fiskerfartøjer. Da det desuden er Palau-planen, der afgør, hvor mange observatører der skal være, er det på sin plads at spørge, hvilken anden grund der er til denne manglende tillid end ønsket om at "presse" endnu mere ud af de europæiske virksomheder i form af indbetaling af dette "gavebeløb".

Repræsentanter: Rederne ansøger om licenser gennem Kommissionen, som sender ansøgningen videre til tredjelandet. I satellitkommunikationstidsalderen er det vanskeligt at se, hvad en repræsentant har at gøre i forbindelse med fiskeriaftaler ud over forpligtelsen til at have en repræsentant, som desuden i mange tilfælde er mere bekostelig end selve licensen, og hvis beredvillighed og praktiske kundskaber ofte lader meget tilbage at ønske. Kommissionen erkender selv, at behovet for en repræsentant er mere end tvivlsomt, og den bør derfor tage dette spørgsmål op til fornyet overvejelse ikke i forbindelse med en ny protokol, men på det første møde i Den Blandede Komité.

IV. KONKLUSIONER

1. Fiskeriudvalget godkender undertegnelsen af denne nye partnerskabsaftale med Salomonøerne, som giver EF-tunfiskerfartøjerne bedre muligheder;
2. opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest muligt at tage skridt til at indgå en regional aftale, navnlig i betragtning af at South Pacific Forum, som omfatter de vigtigste lande i området, i forbindelse med forhandlingerne direkte har udtrykt interesse i at indgå en regional aftale med EU;

3. beklager på ny, at vi står over for endnu et tilfælde, hvor budgetposterne for den finansielle modydelse for fiskerimulighederne og for udviklingssamarbejde ikke er klart differentierede, og mener, at dette er uacceptabelt ud fra et synspunkt om budgetmæssig gennemsigtighed;
4. anmoder Kommissionen om at sende Europa-Parlamentet såvel den sektorplan* for fiskeriet, der er udarbejdet af begge parter, som de årlige evalueringer; anser det ligeledes for absolut nødvendigt, at rederne informeres formelt i god tid om forhandlinger, der berører deres virksomheder;
5. anmoder Rådet om definitivt at klarlægge, hvorfor det skulle være et problem, at et medlem af Europa-Parlamentet deltager i forhandlingerne som observatør;
6. udtrykker sin skuffelse over, at man ikke har benyttet sig af undertegnelsen af en ny protokol til at rette fejl, som gentagne gange er blevet påpeget af såvel sektoren som Europa-Parlamentet, og som i mange tilfælde bidrager til at forværre situationen, en situation, der som oftest kan føres tilbage til Kommissionen selv.